



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D., ve věci

žalobkyně: **M. K.**, narozená dne X,
bytem X,
doručovací adresa X,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2024, č. j. MPSV-2024/7526-916,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2024, č. j. MPSV-2024/7526-916, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště Varnsdorf, (dále jen „úřad práce“) ze dne 17. 7. 2023, č. j. 17055/2023/VAR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce zamítl návrh žalobkyně na změnu výše přiznaného příspěvku na péči od dubna 2023 a rozhodl o poskytování příspěvku v původní výši 880 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že v insolvenční příšle o byt. Nyní o ní pečuje její partner pan J. F., který ji mj. doprovází na kontroly k lékařům.
3. Žalobkyně požadovala přiznání vyššího stupně příspěvku na péči, podle jejího mínění nejlépe III. stupně, který by jí byl vyplacen zpětně od července 2023.
4. Dále žalobkyně nesouhlasila s předchozím posudkovým zhodnocením jejího zdravotního stavu a stupně závislosti, tedy že byla uznána závislou na pomoci jiné fyzické osoby toliko v prvním stupni – lehká závislost. Sdělila, že třikrát týdně absolvuje dialýzu v Děčíně a jedenkrát za tři měsíce dojíždí na kontrolu do Prahy. Žalobkyně s odkazem na vyjádření ošetřujícího specialisty zdůraznila, že dialýza je pro ni životně důležitá. Dodala, že užívá léky, trpí cukrovkou a autismem a má intelekt čtyřletého dítěte. Nezvládá všechny základní životní potřeby.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný nejprve shrnul dosavadní průběh správního řízení a uvedl, že postupoval v odvolacím řízení v souladu s platnými právními předpisy. Posudková komise, která posuzovala zdravotní stav a stupeň závislosti žalobkyně na pomoci jiné fyzické osoby, zasedala v řádném odborném složení. Žalovaný nepopíral špatný zdravotní stav žalobkyně, avšak zdůraznil, že ne každé onemocnění má takový funkční dopad na zvládání základních životních potřeb v takovém rozsahu, aby zakládal jejich nezvládání dle posudkových kritérií. Žalovaný rovněž podotkl, že absolvování dialýzy žalobkyní není závislé na stanoveném stupni její závislosti na pomoci jiné fyzické osoby, neboť se jedná o životně důležitý léčebný postup. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Replika žalobkyně

6. V replice žalobkyně uvedla, že svému pečovateli dluží za péči již asi 200 000 Kč, a proto potřebuje, aby jí soud zvýšil příspěvek na péči zpětně od července roku 2023. Sdělila, že trpí autismem a Alzheimerovou chorobou, přičemž má intelekt čtyřletého dítěte, protože potřebují péči 24 hodin denně.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

9. Soud předesílá, že dle § 56 odst. 1 s. ř. s. přistoupil k přednostnímu projednání věci, a to s ohledem na tvrzení žalobkyně, že nemá dostatek peněz na péči.
10. Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná.
11. Smyslem zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“) je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci prostřednictvím sociálních služeb a příspěvku na péči. Příspěvek na péči, který je předmětem řízení v dané věci, se podle § 7 téhož zákona poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. Nárok na něj má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 téhož zákona (mezi účastníky není sporu o tom, že podmínky zde uvedené žalobkyně splňuje), která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 uvedeného zákona, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace. O příspěvku rozhoduje krajská pobočka Úřadu práce.
12. Podle § 8 zákona o sociálních službách osoba (starší 18 let), která vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb.
13. Podle § 9 zákona o sociálních službách se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (§ 9 odst. 4, 5 a 6 téhož zákona).

14. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení (od 1. 1. 2024 Institut posuzování zdravotního stavu) ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.
15. Podle § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“), za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
16. Podle § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Dle § 2a uvedené vyhlášky, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
17. Podle § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, (dále jen „zákon o organizaci“) jsou posudkové komise ministerstva nejméně tříčlenné. Předsedou posudkové komise může být jen lékař. Předseda posudkové komise a tajemník posudkové komise jsou vždy zaměstnanci zařazení k výkonu práce v ministerstvu; tajemník je členem posudkové komise. Dalšími členy posudkové komise jsou odborní lékaři jednotlivých klinických oborů.
18. K otázce posuzování nároků na příspěvek na péči se opakovaně vyjadřoval i Nejvyšší správní soud, a to např. ve svém rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53. Z tohoto rozsudku jednoznačně plyne, že posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v prvním stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, přičemž na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.
19. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 4 Ads 495/2019-71, je uvedeno, že pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro zvládání určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit. Posudek posudkové komise musí splňovat požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a musí se vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by měl být zdůvodněn a být přesvědčivý i pro soud, který nemá odborné lékařské znalosti. Posudková komise by se podle názoru Nejvyššího správního soudu měla vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi namítanými posuzovaným a své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Nejvyšší správní soud uvedl, že odvolací orgán nesmí pouze převzít závěry posudkové komise, aniž by se jimi podrobněji zabýval z pohledu tvrzených rozporů či nedostatků. Nejvyšší správní soud uzavřel, že posudek, který nesplňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti zakládá vadu řízení před správním orgánem.

20. V rozsudku ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 Ads 248/2017-61, Nejvyšší správní soud uvedl, že úkolem posudkových lékařů posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí je pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou podkladem pro posudek, a nikoli vyšetřování posuzovaných osob. Vyšetření posuzované osoby není zákonem předepsáno, orientační vyšetření při jednání je vhodné provést v případě pochybnosti o průkaznosti některého z nálezů.
21. Soud konstatuje, že podstatou žaloby je povšechné zpochybnění závěru žalovaného a posudkových lékařů, že žalobkyně je závislá na pomoci jiné fyzické osoby toliko v I. stupni. Podle žalobkyně je její závislost vyššího stupně. Žalobkyně rovněž obecně uvedla, že nezvládá všech deset základních životních potřeb, aniž by své výhrady k jednotlivým základním životním potřebám podrobněji specifikovala.
22. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné informace. Žalobkyně podala dne 26. 1. 2022 žádost o příspěvek na péči, o které bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 6. 2022, jímž byl žalobkyni od ledna 2022 přiznán příspěvek na péči v I. stupni závislosti, neboť v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládala tři základní životní potřeby – péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.
23. Dne 28. 6. 2022 podala žalobkyně návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, o němž bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 11. 2022, jímž byl žalobkyni od června 2022 přiznán příspěvek na péči opět v I. stupni závislosti, neboť v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládala čtyři základní životní potřeby – mobilita, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.
24. Dne 14. 12. 2022 podala žalobkyně další návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, o němž bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutím úřadu práce ze dne 21. 2. 2023, jímž byl žalobkyni od prosince 2022 přiznán příspěvek na péči opět v I. stupni závislosti, neboť v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládala čtyři základní životní potřeby – mobilita, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.
25. Dne 28. 4. 2023 podala žalobkyně další návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Tímto návrhem bylo zahájeno řízení, které bylo pravomocně ukončeno žalobou napadeným rozhodnutím. Úřad práce pro účely uvedeného řízení o příspěvku na péči uskutečnil dne 3. 5. 2023 sociální šetření. Následně nechal posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín vypracovat posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti žalobkyně ze dne 29. 6. 2023. Posudkový lékař u žalobkyně shledal dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku žalobkyně potřebovala pomoc při zvládání čtyř základních životních potřeb – mobilita, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo stanovení terminálního stadia Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

renálního selhání; dále byl u žalobkyně diagnostikován diabetes mellitus II. typu, hypertenze III. stupně, dyslipidémie, obezita II. stupně, lehká expresivní afázie, porucha přizpůsobení, inferiorní intelekt. Na základě tohoto posudku vydal úřad práce prvostupňové rozhodnutí, jímž byl žalobkyni přiznán příspěvek na péči pro I. stupeň závislosti od dubna 2023.

26. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. V rámci řízení o odvolání nechal žalovaný Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) vypracovat posudek o stupni závislosti žalobkyně ze dne 6. 12. 2023. Posudková komise zasedala v řádném složení, přičemž jejím členem byl lékař s odborností interního lékařství. Posudková komise konstatovala, že žalobkyně trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, v jehož důsledku žalobkyně nezvládala čtyři základní životní potřeby – mobilita, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Posudková komise uvedla, že dominujícím onemocněním je chronické renální selhání, přičemž od listopadu 2021 je žalobkyně zařazená do pravidelného hemodialyzačního programu. Žalobkyně má dále mj. hypertenzi III. stupně, hyperlipidémii a diabetes mellitus II. typu kompenzovaný inzulinem. Žalobkyně trpí koncentrickou hypertrofií levé komory srdce, bez poruchy kinetiky. Nepatrně nedoslýchá ne obě uši, celková ztráta dle Fowlera je 4,4 %, má těžkou krátkozrakost a lehkou Brocovu afázii.
27. Posudková komise se podrobně vyjádřila ke každé z deseti základních životních potřeb a uvedla důvody, proč danou základní životní potřebu shledala zvládnutou či nezvládnutou. Při posuzování stupně závislosti posudková komise vycházela rovněž ze závěrů sociálního šetření. Zabývala se také odvolacími námitkami žalobkyně, k nimž především sdělila, že odbornými lékaři nebylo zjištěno, že by žalobkyně trpěla těžkou demencí nebo neurologickým postižením, které by způsobovalo tak těžkou ztrátu soběstačnosti, jak tvrdila žalobkyně v odvolání, přičemž žalobkyně v odvolání shodně jako v žalobě tvrdila, že má intelekt čtyřletého dítěte a trpí autismem. Na základě posudku ze dne 6. 12. 2023 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí úřadu práce, že žalobkyni náleží od dubna 2023 příspěvek na péči pro I. stupeň závislosti.
28. V návaznosti na shora uvedené skutečnosti soud považuje za nutné zdůraznit, že za zvládnuté se považují i takové základní životní potřeby, jestliže jsou osobou zvládnuty v přijatelném standardu za pomoci různých kompenzačních pomůcek (francouzské hole, brýle, naslouchadla) či zvýšeném dohledu dospělé osoby nad nezletilým dítětem (příprava oblečení, naservírování jídla, připomínání mytí rukou). Tento přijatelný standard však neznamená to samé jako zvládání základních životních potřeb zcela zdravým a ničím neomezeným jedincem, snižená kvalita výkonu některých základních životních potřeb tak nemůže založit nárok na příspěvek na péči.
29. Soud v daném případě hodnotil, zda je posudek posudkové komise ze dne 6. 12. 2023, kterým bylo konstatováno, že žalobkyně nezvládá čtyři základní životní potřeby – mobilita, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost – přesvědčivý a úplný tak, aby nebylo pochyb o jeho objektivnosti a správnosti. Soud nemá ve věci pochyb o odbornosti komise a její způsobilosti hodnotit omezení žalobkyně podle právní úpravy příspěvku na péči. Soud podotýká, že závěry posudku ze dne 6. 12. 2023 se shodují se závěry předchozích posudků, které rovněž posuzovaly stupeň závislosti žalobkyně na jiné fyzické osobě v předcházejících řízeních zahájených žádostmi žalobkyně a pravomocně ukončenými rozhodnutími žalovaného ze dne 1. 6. 2022 a ze dne 28. 11. 2022 a rozhodnutím úřadu práce ze dne 21. 2. 2023. V těchto přecházejících řízeních byl stupeň závislosti žalobkyně vždy vyhodnocen jako I. stupeň závislosti, a to pro nezvládání čtyř shodných základních životních potřeb – mobilita, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, vyjma řízení ukončeného Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutím ze dne 1. 6. 2022, v němž byly žalobkyni jako nezvládnuté uznány pouze tři základní životní potřeby – péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Stupeň závislosti žalobkyně tedy byl v období zhruba roku a půl posuzován celkem sedmkrát, přičemž pokaždé byl u žalobkyně shledán I. stupeň závislosti. Žalobkyně nenamítala, že by se její zdravotní stav změnil, přičemž poslední závěr posudkové komise o stupni závislosti žalobkyně je obdobný jako předcházející závěry.

30. Soud shrnuje, že posudek posudkové komise ze dne 6. 12. 2023 se opíral o dostatečné podklady, o výsledky sociálního šetření ze dne 3. 5. 2023, zdravotní dokumentaci praktického lékaře, obsah správního spisu úřadu práce a žalovaného a lékařské nálezy. Posudek ze dne 6. 12. 2023 se vyjádřil k odvolacím námitkám žalobkyně, k závěrům ze sociálního šetření a posudková komise v něm své závěry dostatečným způsobem odůvodnila. Soud tedy shledal posudek ze dne 6. 12. 2023 přesvědčivým, úplným, bezrozporným a objektivním. Posudkem posudkové komise došlo dle soudu k dostatečné objektivizaci zdravotního stavu žalobkyně a jejích schopností zvládat základní životní potřeby. Povšechnou námitku, že žalobkyně nezvládala všech deset základních životních potřeb a že jí náleží vyšší stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby a tomu odpovídající příspěvek na péči, soud shledal nedůvodnou.
31. Soud zdůrazňuje, že pokud došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, může si žalobkyně opětovně požádat o změnu výše přiznaného příspěvku na péči, což v minulosti již několikrát učinila. V rámci tohoto řízení by pak bylo znovu hodnoceno, zda je z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností žalobkyně dostatečný k pravidelnému zvládání základních životních potřeb a zda je schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základních životních potřeb.
32. Soud pro úplnost uvádí, že žalobkyně soudu doložila rozhodnutí úřadu práce ze dne 29. 7. 2024, jímž byl žalobkyni trvale přiznán průkaz ZTP od 1. 6. 2024, a to podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů. K tomuto soud toliko uvádí, že podmínky pro přiznání průkazu ZTP jsou odlišné od podmínek pro přiznání příspěvku na péči a jsou stanoveny jiným právním předpisem. Rozhodnutí o přiznání průkazu ZTP tedy nemá na posuzování podmínek pro přiznání příspěvku na péči žádný vliv.
33. Žalobkyně rovněž soudu doložila lékařské zprávy MUDr. M. U. ze dne 17. 1. 2024, ze dne 26. 1. 2024, ze dne 5. 2. 2024 a ze dne 28. 2. 2024 a lékařskou zprávu MUDr. J. T. 29. 2. 2024. Uvedené lékařské zprávy se však vztahovaly ke zdravotnímu stavu žalobkyně po dni vydání napadeného rozhodnutí (8. 1. 2024), pročež k nim soud nemohl nikterak přihlídnout, neboť dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází soud při svém rozhodování ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně rovněž soudu doložila tři průvodní dopisy MUDr. M. U. ze dne 24. 5. 2023, ze dne 17. 1. 2024 a ze dne 5. 2. 2024, které soud rovněž neprovedl jako důkaz dle § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost, neboť skutkový stav věci byl dostatečně zjištěn.
34. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 2. září 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.